

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 220/2013-17

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. apríla 2013 predbežne prerokoval sťažnosť A. S., Spolková republika Nemecko, zastúpeného A, s. r. o., B., vo veci namietaného porušenia základných práv na súdnu ochranu a na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 18 Cpr/3/2012 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť A. S. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 15. januára 2013 doručená sťažnosť spoločnosti A. S. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie základných práv na súdnu ochranu a na prerokovanie veci bez zbytočných

prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 18 Cpr/3/2012.

2. Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uviedol: „... ako navrhovateľ návrhom na začatie konania zo dňa 01. 05. 2012, doručeným Okresnému súdu... dňa 03. 05. 2012 v spojení s návrhom na zmenu návrhu na začatie konania zo dňa 20. 08. 2012, domáhal vydania rozsudku, ktorým súd určí, že výpoveď z pracovného pomeru daná odporcom sťažovateľovi je neplatná, určí, že okamžité skončenie pracovného pomeru sťažovateľa je neplatné, určí, že pracovný pomer medzi sťažovateľom a odporcom trvá a zároveň prizná sťažovateľovi náhradu mzdy vo výške vyčíslenej v návrhu na zmenu návrhu začatie konania zo dňa 20. 08. 2012 a súčasne zaviazá odporcu na náhradu trov konania.

Odo dňa podania návrhu dňa 03. 05. 2012 na Okresnom súde... a následného návrhu na zmenu návrhu na začatie konania zo dňa 20. 08. 2012 sa ku dnešnému dňu vôbec nekonalo a vo veci nie je vykonaný žiaden úkon.

Dňa 03. 08. 2012 sťažovateľ (zastúpený advokátom) podal sťažnosť na prieťahy v súdnom konaní a požiadal predsedníčku súdu ako orgán poverený vybavovaním sťažností, aby, ak zistí, že sťažnosť je dôvodná, prijala a zabezpečila vykonanie opatrení na odstránenie zistených nedostatkov. V podanej sťažnosti sťažovateľ namietal postup súdu, ktorým súd porušuje právo účastníkov na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

V odpovedi na sťažnosť v konaní spis zn. 18 Cpr 3/2012 zo dňa 20. 08. 2012 predsedníčka Okresného súdu Bratislava I uviedla, že nahliadnutím do spisu zistila, že dňa 03. 05. 2012 bol súdu doručený návrh na začatie konania v právnej veci navrhovateľa: A. S. proti odporcovi G. s. r. o. o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru. Dňa 10. 05. 2012 zákonná sudkyňa dala pokyn vyššiemu súdnemu úradníkovi na odstránenie väd návrhu a na ďalší procesný postup vo veci. Zároveň predsedníčka súdu oznámila, že s predmetnou sťažnosťou oboznámila zákonnú sudkyňu a vyzvala zákonnú sudkyňu, ako aj vyššieho súdneho úradníka, aby neodkladne prijali opatrenia na odstránenie vzniknutého stavu. Podľa vyjadrenia predsedníčky súdu bude vybavenie veci priebežne sledovať tak, aby k zbytočným prieťahom v konaní zo strany súdu nedochádzalo.“

3. V nadväznosti na uvedené sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd takto rozhodol:

„1. Základné právo sťažovateľa A. S. na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie vecí v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu... v konaní vedenom pod spis, zn.: 18 Cpr/3/2012 porušené bolo.

2. Okresnému súdu... prikazuje, aby vo veci vedenej pod spis. zn.: 18 Cpr/3/2012 konal bez zbytočných prieťahov.

3. Sťažovateľovi A. S. priznáva finančné zadosťučinenie 3.000,- EUR... ktoré je Okresný súd... povinný zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Sťažovateľovi A. S. priznáva náhradu trov konania, ktoré je Okresný súd... povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

II.

4. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

5. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom

prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

6. O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh preto možno považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie. Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na konanie bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo vôbec uvažovať o zbytočných prietahoch (m. m. II. ÚS 93/03, II. ÚS 177/04).

7. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná.

8. Predmetom konania pred všeobecným súdom je žaloba sťažovateľa o určenie neplatnosti rozviazania pracovného pomeru a o náhradu mzdy, ktorá bola podaná na okresnom súde 3. mája 2012 v spojení so zmenou žalobného návrhu z 20. augusta 2012.

9. Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 154/03, IV. ÚS 147/04, IV. ÚS 221/05). V prípade, keď ústavný súd zistil, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prietahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevyslovil porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (napr. II. ÚS 57/01, IV. ÚS 110/04), prípadne

návrhu buď nevyhovel (napr. I. ÚS 11/00), alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (napr. I. ÚS 17/01, I. ÚS 41/01, I. ÚS 57/01, IV. ÚS 221/05).

10. Ústavný súd v rámci predbežného prerokovania veci z obsahu sťažnosti a pripojených listín a dopytom na okresnom súde zistil, že predmetné konanie začalo 3. mája 2012 na okresnom súde podaním žaloby sťažovateľom a je vedené pod sp. zn. 18 Cpr 3/2012. Okresný súd priebežne (primerane okolnostiam danej veci) konal vo veci, keď dal pokyn 10. mája 2012 na odstránenie vád žalobného návrhu, 4. septembra 2012 vyzval odporcu, aby sa vyjadril k žalobnému návrhu, a vyzval aj navrhovateľa, či ovláda slovenský jazyk.

11. Sťažovateľ v súvislosti s prebiehajúcim súdnym konaním doručil 3. augusta 2012 predsedníčke okresného súdu sťažnosť na prieťahy v konaní. V odpovedi na sťažnosť predsedníčka okresného súdu v liste sp. zn. Spr. 2207/12 z 20. augusta 2012 oznámila, že prijala konkrétne opatrenia na nápravu spočívajúce v tom, že so „sťažnosťou oboznámila zákonnú sudkyňu a vyzvala som ju a vyššieho súdneho úradníka, aby neodkladne prijali opatrenia na odstránenie vzniknutého stavu. Vybavenie veci budem priebežne sledovať, tak, aby k zbytočným prieťahom v konaní zo strany súdu nedochádzalo.“.

12. Na základe uvedeného a vzhľadom na doterajšiu dĺžku tohto konania (8 a pol mesiaca) ústavný súd sťažnosť sťažovateľa odmietol ako zjavne neopodstatnenú. Doterajší priebeh konania pred označeným súdom bol bez významnejších prieťahov a nezakladá reálnu možnosť vyslovenia porušenia základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie. Až pokračujúca nečinnosť okresného súdu v – pre sťažovateľa existenčne významnej veci – by eventuálne mohla spôsobiť porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, čo však ústavný súd v súčasnom období nemôže posúdiť.

13. Vzhľadom na tieto skutočnosti ústavný súd posúdil, že v konaní vedenom na okresnom súde vo veci sp. zn. 18 Cpr/3/2012 zatiaľ nedošlo k takej intenzite zásahu do práva sťažovateľa, ktorá by zodpovedala ústavnorelevantnému porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru. Z uvedených dôvodov ústavný súd po predbežnom prerokovaní odmietol sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

14. Nad rámec posudzovanej veci pozornosti ústavného súdu neušlo, že k sťažnosti priložené splnomocnenie je udelené obchodnej spoločnosti A., s. r. o., B., a teda nezodpovedá dikcii ustanoveniu § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

15. V dôsledku odmietnutia sťažnosti bolo bez právneho významu, aby sa ústavný súd zaoberal ďalšími požiadavkami uvedenými v sťažnosti.

16. Ústavný súd v závere pripomína, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej v zmysle § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni tomu, aby po splnení všetkých zákonom predpísaných náležitostí sťažovateľ v tejto veci v prípade zotrvania na stanovisku, že postupom okresného súdu v nej dochádza k zbytočným prietahom, predložil ústavnému súdu novú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. apríla 2013